

Vivike: Jeg må takke den højtærede statsminister for svaret. Statsministeren fandt det imidlertid nødvendigt at pege på, at han havde en fornemmelse af, at det kommunistiske parti var genopstået her i salen. Det, jeg sagde om Cuba, er sandheden. Det er muligt, at kommunisterne siger det samme, men hvis det er regnvej, og kommunisterne siger, det regner, påstår jeg ikke, at solen skinner. Jeg tror, man skal være lidt forsigtig med stadig væk at prøve på at genoplive det spørgsmål, som dr. Goebels har skabt. Siden hans tid og siden Hitlers opkomst har vi ustandselig hørt, så snart der var meninger, der gik mod dem på bjerget, at man prøvede at stemple dem, der havde disse meninger, som kommunister. Skal vi ikke prøve på, højtærede statsminister, at komme ud over dette stadium?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Mose Hansen* til landbrugsministeren:

„Vil landbrugsministeren foranledige, at bestemmelsen i § 1, stk. 3, i lov om en kornordning for høståret 1962-63 ændres, således at det tilladte vandindhold ændres fra 17 pct. til 20 pct.?”

Mose Hansen: Når jeg i dag spørger den højtærede landbrugsminister om ministerens syn på bestemmelsen i kornloven om brødkornets vandindhold ved afregning til landbruget, og om ministeren vil søge bestemmelsen ændret, således at den bedre kommer til at svare til, hvad der er normalt for året, er det vist ikke nødvendigt med nogen lang motivering for spørgsmålet. Den højtærede landbrugsminister er selv landmand og kender derfor så godt som nogen de vilkår, hvorunder høsten måtte bjærges, med ekstra store udgifter til tørring m. m. I kornlovens § 1 står nævnt normalt tørre varer, hvorved forstås 17 pct. vandindhold, men det kan vist ikke benægtes, at årets vejrforhold har været af højst unormal karakter lige fra forårets sene såning og hele vækstperioden igennem og nu til sidst under den meget sene og vanskelige høst. Disse højst unormale forhold gør, at det har været praktisk umuligt for de fleste landmænd, uanset hvilken høstmetode der blev anvendt, at

få kornets vandindhold bragt ned på de 17 pct. uden ekstra udgifter til kunstig tørring.

Jeg har derfor i mit spørgsmål nævnt en ændring til 20 pct. vandindhold som maksimum, idet jeg har anset 20 pct. for det, der var årets normale, og det, som det under de givne vejrforhold under god praksis og med noget held har været muligt for landbruget at opnå uden kunstig tørring af kornet.

Høstens størrelse og dens bjærgning er i år blevet omfattet med særlig stor interesse ikke alene af landbruget, som det direkte vedrører; praktisk taget alle også uden for landbruget har vist forståelse for vanskelighederne ved bjærgningen af høsten, mange ved bl. a. at yde en ekstra arbejdsindsats. Det kan heldigvis siges, at det gik bedre med bjærgningen af høsten, end det en tid så ud til. Det skyldes flere samvirkende årsager, som jeg ikke skal komme nærmere ind på. Jeg skal kun nævne én af årsagerne: de selvstændige landmænds og deres medhjælperes arbejdsindsats i de dage, da der virkelig stod noget på spil. Jeg synes, der er anledning til at påskønne denne indsats, som ikke alene har betydning for landbruget, men også for hele samfundet. Det kan gøres ved at ændre de 17 pct. vandindhold, der er fastsat i kornloven, til det, jeg har anset for årets normale, nemlig 20 pct. Opretholdelsen af bestemmelsen om de 17 pct. vandindhold vil betyde, at mange landmænd ved afleveringen af brødkornet ikke alene får et fradrag ved udgifter til tørring, men også et stort fradrag for lavere hollandsk vægt. Derved bringes prisen på brødkorn ned under den pris, der må betales for foderkorn for de landmænd, som skal have foderkorn i bytte for brødkorn. Der står ganske vist ikke i kornloven noget om tvangsaflevering af brødkorn, men mange landmænd må i dag af likviditetsmæssige grunde aflevere deres brødkorn for at få stoppet en del af en løbende regning hos foderstofhandleren. Derfor synes det rimeligt under de unormale høstforhold at foretage en ændring af kornloven; det betyder i hvert fald en anerkendelse af landbrugets indsats ved bjærgningen af høsten og vil i særdeleshed være en hjælp til de likviditetsmæssigt dårligt stillede landmænd.